

ε...·Ἐν καρδίᾳ καλῆς
καὶ ἀγαθῆς ἀκού-
σαντες τὸν λόγον,
κατέχουσι καὶ καρ-
ποφοροῦσιν ἐν ὑ-
πομονῇ.

(Λουκ. 8,16)

ε...·Ἴνα φροντίζωσι
καλῶν ἔργων προ-
στασθαι οἱ πεπι-
στευκότες τῷ Θεῷ.
(Τιτ. 3,8)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΟΔΟΣ ΙΑΣΙΟΥ 1 (ΜΟΝΗ ΠΕΤΡΑΚΗ)
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 72-112

ΕΤΟΣ Β'

ΑΘΗΝΑΙ, 17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1954

ΑΡΙΘ. 42 (77)

Η ΠΑΡΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΣΠΟΡΟΥ

*Αναγράφεται: Λουκ. 8,5-15

Πολὺ πλῆθος ἔτρεγε ν' ἀκούσῃ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πολλοὶ ἀπὸ περιέργειαν, ἄλλοι ἀπὸ θυμασιόν, ἄλλοι ἀπὸ προσωρινόν ἐνδιαφέρονταν καὶ ἄλλοι μὲ τὴν διάθεσιν νὰ ἔρχομόσυν στὴν ζωὴν των τὰ διάγραμματα τοῦ γλυκοῦ Γαλιλαίου. Μιὰ μέρα, ποὺ εἶχε μαζευθῆ γήρας Του ἔνα τόσον πολυποικιλόν πλῆθος, στὴν ἀκρογαλαῖα τῆς λίμνης Γεννησαρέτη, ἐκάθισεν δὲ Κύριος μέσα εἰς τὸ πλοιάριον τοῦ Πέτρου καὶ εἶπε τὴν ώραιαν αὐτὴν παραβολὴν τοῦ Σπόρου:

«Ἐνας γεωργὸς ἐβῆγκε νὰ σπειρῇ στὸ χωράφι του σι- τάρι. Ἀπ' τὸν σπό- ρο ποὺ ἔρριχνε, ἔνα μέρος ἔπεισε κοντά στὸν δρόμον καὶ τὸ κατεπάτησαν οἱ διαβάται, καὶ τὰ πουλά- κια ἥλθαν πεινασμένα καὶ τὸ ἔφαγον. Ἀλλο μέρος ἔπεισε πάνω σὲ πέτραν καὶ μάλις ἐφύ- τρωσε, ἔρθησε, γιατὶ δὲν εἶχε δροσιά. «Ἐνα μέρος ἀπ' τὸν σπόρο ἔπεισε μέσα στ' ἀγκάθιαν καὶ μεγάλωσαν μαζὶ μὲ τὸ σιτάρι τ' ἀγκάθια καὶ τὸ ἔπιτξαν. Καὶ ἔνα μέρος ἔπεισε στὸ καλὸ τὸ χῶμα καὶ

ἐφύτρωσε καὶ ἔδωκεν ἐκατανταπλάσιον καρπούν.

“Οταν ἔρυγε τὸ πλῆθος καὶ τὸ βράδυ ἐπῆγε μὲ τοὺς μαθητάς Του δὲ Κύριος νὰ ἔξερνασθῇ σ' ἓνα φυλικό Του στίτι, Ἐκεῖνος δὲ ὅ λιος τοὺς ἔξηγγησε τὴν παρα- βολὴν τοῦ Σπόρου.

«Ἀκοῦστε σεῖς τοὺς εἰπε-τὴν σημα- σίαν αὐτῆς τῆς πα- ραβολῆς: Ὁ σπόρος εἶναι δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ δὲ Πατέρας μου εἶναι δὲ γεωργός. Καὶ ὑπάρχουν ἐνθρω- ποι, ποὺ μοιάζουν μὲ τὸ μέρος τοῦ χωρα- φιοῦ ποιναὶ κοντά στὸν δρόμον· αὐτοὶ ἀκούουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, μὰ ἔρχεται δὲ διάβολος καὶ τὸν ἀ- φαιρεῖ ἀπ' τίς καρδιές τουν, γιὰ νὰ μὴ πιστεύσουν καὶ σωθοῦν. «Αλλοι μὲ χρᾶν δέχονται τὸν λόγον, διαν τὸν ἀκούσουν μὲ δὲν ἔχουν ρίζαν· γιὰ λόγο πιστεύουν, μὰ στὸν καιρὸν τῆς δυσκολίας ἀποστατοῦν. «Αλ- λοι πάλιν, ἀφ' οὐ ἀκούσουν, διὰ ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ ἐκτελέσουν, δια τὸν καρδιάν, γιατὶ φροντίδες καὶ πλούτον, καὶ ἡδονές τῆς ζωῆς τοὺς παρασύρουν καὶ πνίγονται καὶ δὲν

ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
Κάθισμα. "Ἄχος Α".

Τὸν τάφον σου, σωτήρ, στρα-
τιώται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ δι-
στραπῇ τοῦ ὄφεδόντος Ἀγγέλου
ἐγένοντο, κηρύττοντος Γυναικὶ¹
τὸν Ἄναστασιν. Δὲ δοξάζομεν,
τὸν τῆς φωρᾶς καθαιρέπονταν· Σοὶ
προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ
τάφου καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

φαιρεῖ ἀπ' τίς καρδιές τουν, γιὰ νὰ μὴ πιστεύσουν καὶ σωθοῦν. «Αλλοι μὲ χρᾶν δέχονται τὸν λόγον, διαν τὸν ἀκούσουν μὲ δὲν ἔχουν ρίζαν· γιὰ λόγο πιστεύουν, μὰ στὸν καιρὸν τῆς δυσκολίας ἀποστατοῦν. «Αλ- λοι πάλιν, ἀφ' οὐ ἀκούσουν, διὰ ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ ἐκτελέσουν, δια τὸν καρδιάν, γιατὶ φροντίδες καὶ πλούτον, καὶ ἡδονές τῆς ζωῆς τοὺς παρασύρουν καὶ πνίγονται καὶ δὲν

φέρνουν κανένα ἀποτέλεσμα. Μὰ υπάρχει καὶ τὸ καλὸ δῶμα· αὐτοὶ εἰναι ἔκεινοι, ποὺ ἀκούουν μὲ καλὴν διάθεσιν τὸν λόγον καὶ τὸν κρατεῦν μέσα στὴν καρδιὰ τῶν καὶ κορποφοροῦν μὲ υπομονῆν.

*

Χριστιανὲ! Τί νοιώθεις; Σὲ ποιὰν ἀπ' αὐτὲς τὶς τάξεις τῶν ἀνθρώπων ἀνήκεις; 'Η καρδιὰ σου εἶναι σὰν τὸ πατρῷόν με χωράφι; Εἶναι σὸν τὴν πετρώδη γῆν; Εἶναι σὰν τὸν ἀγκαθοπαπαρέμοντα τόπον; "Ο, τι καὶ ἐν σοῦ συμβαίνει ἀπ' αὐτά, ὑπεύθυνος εἶσαι μονάχα σὺ καὶ πρόσεξε καλὰ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν. Σὺ φταῖς καὶ κανένας δὲλλος!

Φρόντισον νὰ μάθῃς καλὰ τὸν ἑαυτόν σου· κι' διαν ακαλούψης τί εἶναι ἔκεινο, ποὺ σὲ κάνει νὰ μὴ μπορῇς νὰ καρποφορήσῃς, δηλαδὴ νὰ ζήσῃς δῆπος σὲ διδάσκει δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ, τότε ἀπόφασίσου νὰ πολεμήσῃς αὐτὴν τὴν αἰτίαν. Κάμε δὲ, τι θὰ ἔκαμνες, ἐν τοῖς εἰχεις ἔνα πραγματικὸν χωράφι. Βάλε φράγκην εἰς τὴν ψυχήν σου, τὴν μετάνοιαν καὶ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ.

Σχάψεις βαθεὶα καὶ βγάλεις τὶς πέτρες τῶν πατῶν ἀπ' τὴν ψυχὴν σου καὶ ζήτησε τὸν Ιδιον τὸν Χριστὸν νὰ Εἵλῃ εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτὴν βοηθός σου. Σερρίζωσε τ' ἀγκάθια τῶν φροντίδων καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν σου τὸν ἡδωνῶν, μὲ τὴν προσήλωσίν σου εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ αἰώνιόν σου μέλλον. "Ο, τι καὶ ἐν εἶσαι, θὰ γίνης χωράφι καλλιεργημένο, κατάδηλο γιὰ νὰ καρποφορήσῃς καὶ σὲ σένα δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ.

Μὰ καὶ ἐν νοιώθης, πῶς εἶσαι καλλιεργημένος καὶ πῶς πράγματι καρποφορεῖς, μὴ μείνης μὲ δεμένα χέρια, μὴ ἀποκοιμηθῆς. Πάντα νάσαι ξυπνητὸς καὶ νὰ προσέχῃς τὴν ψυχὴν σου μὲ τὴν μελέτην καὶ μὲ τὴν προσευχήν, πάντα νὰ τροφοδοτήσῃς τὴν ζωὴν σου μὲ τὴν χάριν τῶν μυστηρίων. Πρόσεξε, γιατὶ ἐν κοινωνῆς ἐσθί, δεὸν κι' ἐν εἶσαι καλλιεργημένος καὶ δεὸν κι' ἐν τώρα καὶ ποφερής, δὲ έχθρός σου, ποὺ πάντα δηγερτονος σὲ καταρτέχει, θὰ εὕρῃ εὐκαρπίαν νὰ σὲ βλάψῃ, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῆς.

ΤΟ "ΑΡΚΕΤΟΝ ΤΗ. ΗΜΕΡΑ,,

(Έξιδ. 16, 16-21)

"Ἄξιον σημειώσεως εἶναι, διτὶ δὲ Θεὸς παρήγγειλε διὰ τοῦ Μωϋσέως πρὸς τοὺς Ἱεραρχίτας εἰς τὴν ἔρημον νὰ φροντίσουν νὰ συλλέγουν ἀπὸ τὸ *αμάνων* μόνον δυον ἔχειείσθιον διὰ τὴν διατροφὴν μᾶτις ἡμέρας, πλὴν τῆς παραμονῆς τοῦ Σαββάτου, ἀπότελε ἔπρεπε νὰ μεριμνήσουν καὶ διὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν, καθ' ἦν πᾶσα ἐργασία ἥτο ἀπηγορευμένη. Πᾶν δὲ, τι θὰ ἔπειρισσεν ἀπὸ τὸ ἀρκετὸν διὰ μίαν ἡμέραν, θὰ ἐστήπετο καὶ θὰ ἐγέμιζεν ἀπὸ σκώληκας. Τοῦτο δὲ καὶ συνέβη εἰς μερικούς πλεονέκτας, ποὺ ἡθέλησαν νὰ κάμουν τὸν ἔξυπνον καὶ νὰ παρακούσουν εἰς τὴν ἐντολὴν αὐτῆν. Ἐμάζευσαν περισσότερον *αμάνων*, διὰ νὰ ἔξασφαλισθοῦν καὶ διὰ τὴν

ἐπομένην—ὅλοι διότι ἐφοβήθησαν μῆπως σταματήσῃς ἡ παροχὴ του καὶ ὅλοι διότι θὰ ἡθελῶν νὰ μὴ κουρασθοῦν καὶ τὴν ἐπομένην—, ἀλλὰ αὐτὸς τὸ περιπλέον ἐσάπισε καὶ ἐσκολλήκησε.

Θέλει δὲ Θεὸς πρὸς Αὐτὸν νὰ εἶναι ἔπαρκμένη ἡ πίστις μας καὶ ἡ ἐλπὶς μας· δὲν ἔγκρινε τὰ ἀνθρώπινα τεχνάσματα καὶ τὴν ἀνισότητα, ποὺ δημιουργοῦν μεταξύ των μερικοὶ ἔνθροποι, εἰς τὰς κρισίμους στιγμάς, μὲ τὴν ὑπερβολικήν των προβλεπτικότητα.

Αὐτὸς τὸ ίδιον μᾶτις εἶπε καὶ δὲ Γίδες τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ Εὐαγγέλιον Του: «Μὴ με εἰμινα τε τὴν ψυχὴν ὑ μῶν τε τὶ φάγητε, η τὶ πίνητε, μηδὲ τῷ σῶματι

Στιχηρά του Παίσχα.

ΤΗΛΟΣ ή α' πα Ω

Στιχος χ' Αναγνίω ὁ Θεός, καὶ μασμορπισθήσεται
οἱ ἔχοις αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ

προ
 $x - \overset{3}{\underset{r}{\sim}} \underset{c}{\sim} \underset{c}{\sim} \underset{1}{\sim} \overset{2}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{2}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{2}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{3}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{4}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim}$
 οὐ πα σι τοι μι σύντελαν τον Πασχαὶ ε ρον γη μιν

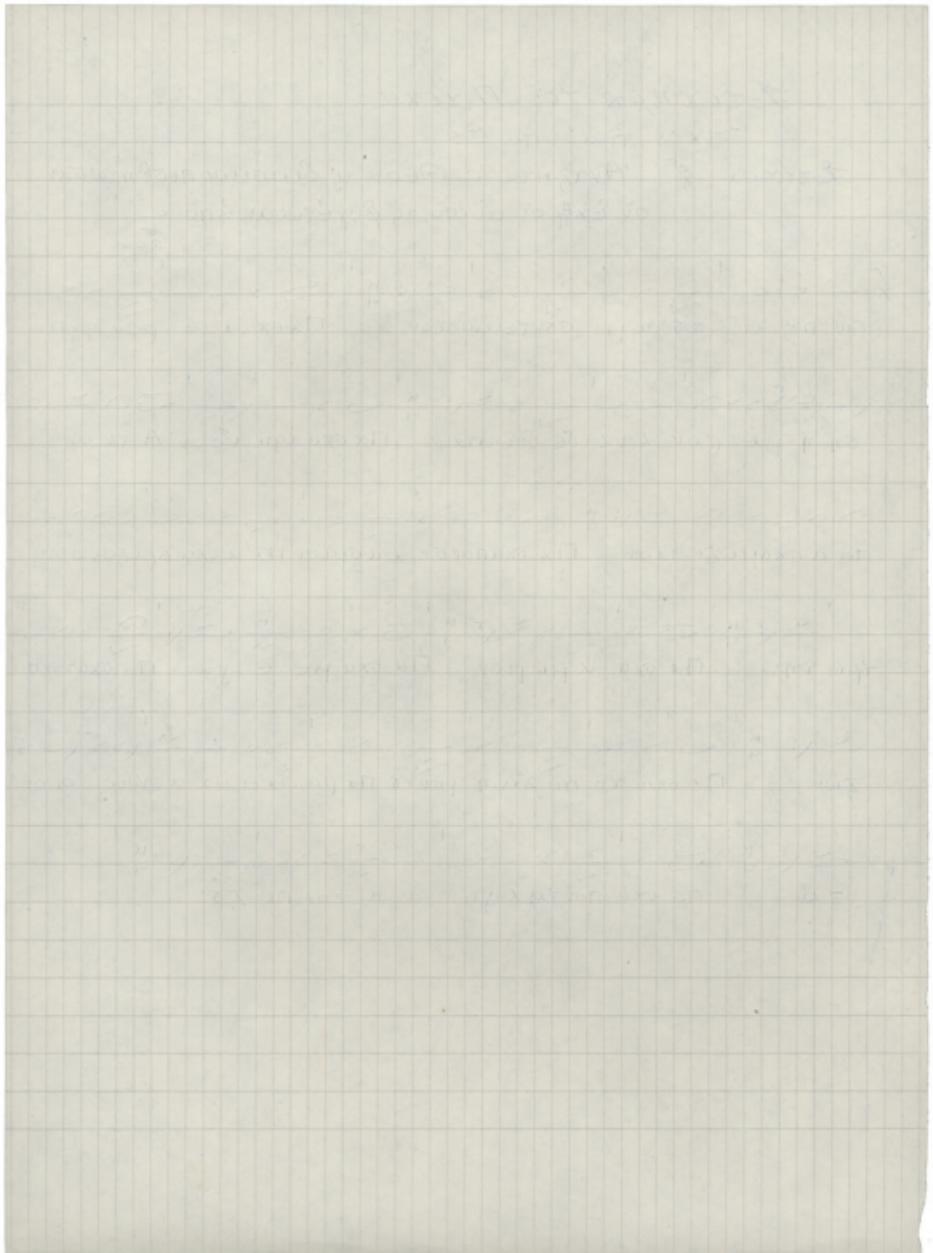
$\sim \overset{3}{\underset{r}{\sim}} \underset{c}{\sim} \underset{c}{\sim} \underset{1}{\sim} \overset{1}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{2}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{3}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{1}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{1}{\underset{r}{\sim}}$
 ση γ με ρον κα δε μειηται Πασχαὶ με νοον Α γε ον

$\sim \overset{3}{\underset{r}{\sim}} \underset{c}{\sim} \underset{c}{\sim} \underset{1}{\sim} \overset{1}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{2}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{3}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{1}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{1}{\underset{r}{\sim}}$
 πασχαμητι μον Πασχαὶ με βασικιον πασχαχριζοι ο λιν

$\sim \overset{1}{\underset{r}{\sim}} \underset{c}{\sim} \underset{c}{\sim} \underset{1}{\sim} \overset{2}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{3}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{1}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{2}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{3}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{1}{\underset{r}{\sim}}$
 τρω της Πασχα σημαντον Πασχα με ε γα Πασχατηπι

$\sim \overset{3}{\underset{r}{\sim}} \underset{c}{\sim} \underset{c}{\sim} \underset{1}{\sim} \overset{1}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{2}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{3}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{1}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{2}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{3}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{1}{\underset{r}{\sim}}$
 γων Πασχα το πιν λατη μηντος Παραδεισος α νοοι αιοι

$\sim \overset{3}{\underset{r}{\sim}} \underset{c}{\sim} \underset{c}{\sim} \underset{1}{\sim} \overset{2}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{3}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{1}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{2}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{3}{\underset{r}{\sim}} \underset{1}{\sim} \overset{1}{\underset{r}{\sim}}$
 εδυ πασχα πανταδη γε α α ποντι μος

Στιχηρά τοῦ Παῖσα.

γΗΙΧΟΣ ἡ α! πα ο)

*Léixos ἢ Ἀναγνῖτων οὐ Θεός, οὐ διασυμορπισθήτωσαν
οἱ ἔχθροι αὐτοῦ, οὐ διηγέτωσαν ἐπὸν*

προ
 $x - c \int^1_1 \frac{d}{dx} \int^1_1 \frac{d}{dx} \int^1_1 \frac{d}{dx} \int^1_1 \frac{d}{dx} \int^1_1 \frac{d}{dx} \int^1_1 \frac{d}{dx} \int^1_1 \frac{d}{dx}$
 ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΕΝΟΥ ΠΛΟΧΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΜΗΛΟΥ

ση η με ρον και να δε βει καταλιπαρα και να φερει Αγιον

πασχαμοῦ πονού Πασχαπάγει βασικίους πασχαχριζού λυ-

Παραδειγματικούς πυλώνες θεωρείται το παραπάνω σχήμα.

$$\int_{\alpha}^{\beta} \frac{dx}{x^k} = \left[\frac{x^{-k+1}}{-k+1} \right]_{\alpha}^{\beta} = \frac{1}{-k+1} \left(\frac{1}{\beta^k} - \frac{1}{\alpha^k} \right) = \frac{1}{k-1} \left(\frac{1}{\beta^{k-1}} - \frac{1}{\alpha^{k-1}} \right)$$

Στιχηρά τοῦ Παῖσκου.

τΗΙΧΟΣ πά: πα οι

λείκος χ^Γ Ἀναγνώσθη Θεός, καὶ διασυνορπισθήτωσαν
οἱ ἔκβολοι αὐτοῦ, καὶ διγέντωσαν λίπος τούτου.

πα ασχαντι των Πα σχαπαρε βασικιον Πα ασχαχριζοι λυ-

Σύντομα η πρώτη μέρισμα παραδίδεται σε κάθε οικογένεια.

For example, if we have a function $f(x) = x^2$, the derivative $f'(x) = 2x$ represents the slope of the tangent line at any point x . This means that as x increases, the slope of the tangent line also increases, indicating that the function is increasing at an increasing rate.

1. *Leucostoma* (L.) Pers. *Leucostoma* Pers. *Leucostoma* Pers. *Leucostoma* Pers.
2. *Leucostoma* (L.) Pers. *Leucostoma* Pers. *Leucostoma* Pers. *Leucostoma* Pers.
3. *Leucostoma* (L.) Pers. *Leucostoma* Pers. *Leucostoma* Pers. *Leucostoma* Pers.
4. *Leucostoma* (L.) Pers. *Leucostoma* Pers. *Leucostoma* Pers. *Leucostoma* Pers.
5. *Leucostoma* (L.) Pers. *Leucostoma* Pers. *Leucostoma* Pers. *Leucostoma* Pers.
6. *Leucostoma* (L.) Pers. *Leucostoma* Pers. *Leucostoma* Pers. *Leucostoma* Pers.
7. *Leucostoma* (L.) Pers. *Leucostoma* Pers. *Leucostoma* Pers. *Leucostoma* Pers.
8. *Leucostoma* (L.) Pers. *Leucostoma* Pers. *Leucostoma* Pers. *Leucostoma* Pers.
9. *Leucostoma* (L.) Pers. *Leucostoma* Pers. *Leucostoma* Pers. *Leucostoma* Pers.
10. *Leucostoma* (L.) Pers. *Leucostoma* Pers. *Leucostoma* Pers. *Leucostoma* Pers.

κ
η

τείχος ξ. Οὐρώπιοι ἀπολήγουσαι οἱ ἀκαρναῖοι ἀπὸ^τ
προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ

καὶ οἱ δικαιοι εὐθυνθῆται σαράντα All Mu ρό φορούμενοι
νομονομοθέτεις θεούς εἰ πλέον προστομικάτο

των δοοοοο τοι επον Αγγελονε πι τον λιλ βονα

βη με νον καὶ αὐτοοο προσθέξαμενον ταῖς αἰτίαις

τοι των ελεγετε τοι ταῖς αἴτε τον κυριακεταῖς των

νέον πρώτην θητειατε τον αβαπτισμον ενθέο

πατερεθετε τον αντικατοπτρικον επιτελεσθετο μεταβολη

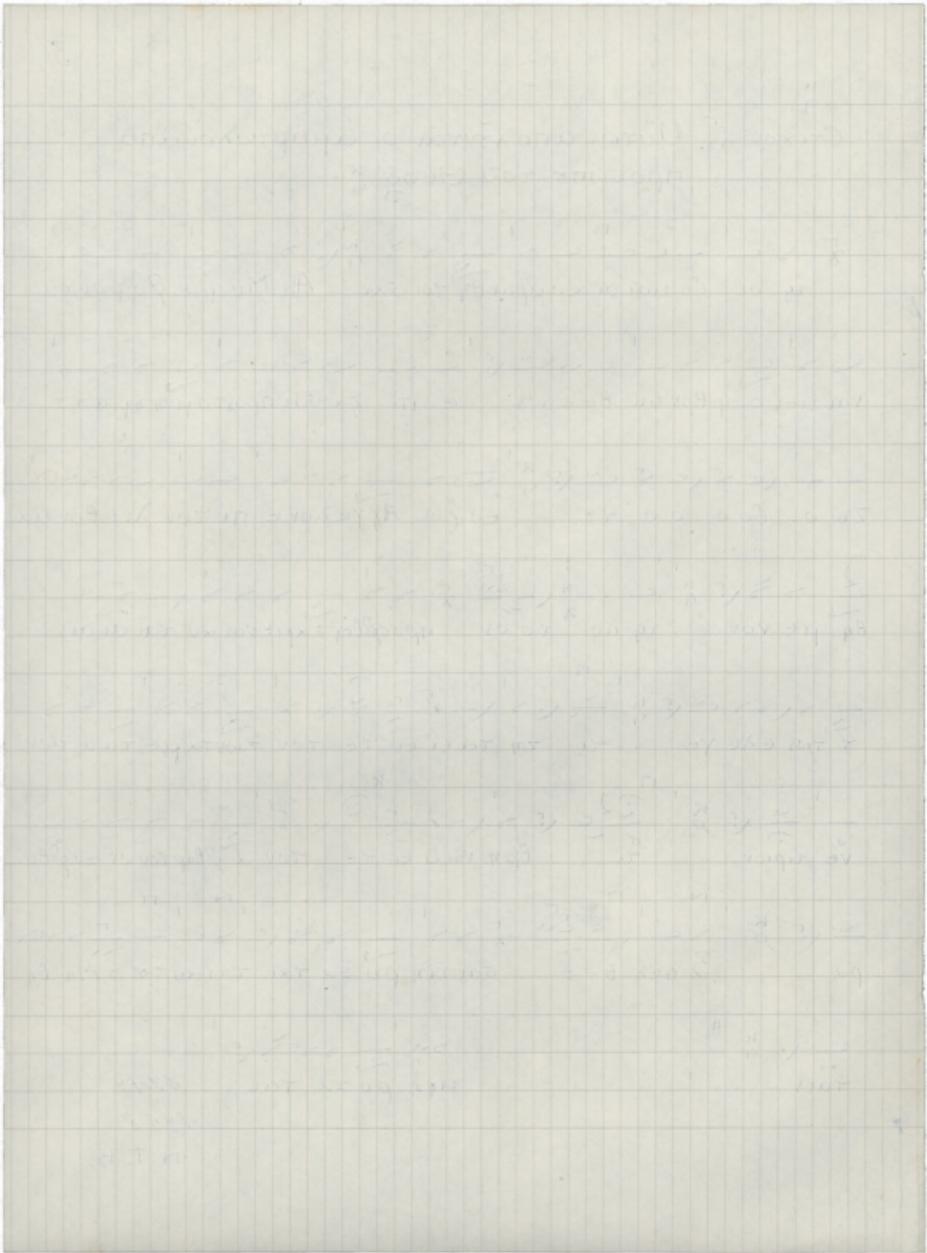
ταῖς
ταῖς

ταῖς
ταῖς

1949

1958

N.T.B.

K

Σείχος ξ^η Οὐτωι ἀπολένται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ Κ

χ → 1 3 1 2 1 → ≈ K → 1 2 1
μ οι δικαιοι ευθυνθη τω σαν All Mu ρο φοροι γυ
2 1 1 2 1 1 2 1 1 2 1 1 2 1
values σ αρθρεσθαι θεε ωι ε πι 3xσαι προτομημηματα

— 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1
ζωσ μοο οο ρε ευροι Αγγελοε πι τοι λιι θονα

2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1
θη μενον μ ου ροοι προσθετε ξακνον ου ρααι αιι

— 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1
ε τωι ελεγε — ει ζη τειει ει τε τοι ζωνταμε ταα των

— 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1
νε αρων ροη νειει ει τε τοι α πλαπτωνι ευρθο

— 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1
ρε ροη ροη πει θεο ει ζαι νη ρο εκ τοι τοι δυτε ει Μα θη

— 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1
ται

— 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1
νη ρο εκ ται 1949

1958
N.T.B.

1. ¹
2. ²
3. ³
4. ⁴
5. ⁵
6. ⁶
7. ⁷
8. ⁸
9. ⁹
10. ¹⁰
11. ¹¹
12. ¹²
13. ¹³
14. ¹⁴
15. ¹⁵
16. ¹⁶
17. ¹⁷
18. ¹⁸
19. ¹⁹
20. ²⁰
21. ²¹
22. ²²
23. ²³
24. ²⁴
25. ²⁵
26. ²⁶
27. ²⁷
28. ²⁸
29. ²⁹
30. ³⁰
31. ³¹
32. ³²
33. ³³
34. ³⁴
35. ³⁵
36. ³⁶
37. ³⁷
38. ³⁸
39. ³⁹
40. ⁴⁰
41. ⁴¹
42. ⁴²
43. ⁴³
44. ⁴⁴
45. ⁴⁵
46. ⁴⁶
47. ⁴⁷
48. ⁴⁸
49. ⁴⁹
50. ⁵⁰
51. ⁵¹
52. ⁵²
53. ⁵³
54. ⁵⁴
55. ⁵⁵
56. ⁵⁶
57. ⁵⁷
58. ⁵⁸
59. ⁵⁹
60. ⁶⁰
61. ⁶¹
62. ⁶²
63. ⁶³
64. ⁶⁴
65. ⁶⁵
66. ⁶⁶
67. ⁶⁷
68. ⁶⁸
69. ⁶⁹
70. ⁷⁰
71. ⁷¹
72. ⁷²
73. ⁷³
74. ⁷⁴
75. ⁷⁵
76. ⁷⁶
77. ⁷⁷
78. ⁷⁸
79. ⁷⁹
80. ⁸⁰
81. ⁸¹
82. ⁸²
83. ⁸³
84. ⁸⁴
85. ⁸⁵
86. ⁸⁶
87. ⁸⁷
88. ⁸⁸
89. ⁸⁹
90. ⁹⁰
91. ⁹¹
92. ⁹²
93. ⁹³
94. ⁹⁴
95. ⁹⁵
96. ⁹⁶
97. ⁹⁷
98. ⁹⁸
99. ⁹⁹
100. ¹⁰⁰

Κ
Cτίχοι ξ' Οὕτωι ἀπολήνται οἱ ἀμαρτιῶδεὶς ἀπὸ^η
προσώπου τοῦ Θεοῦ Κ

χ → c 1 3 1 2 1 → ≈ K 1 → - 1 2 1
κι οι διναιοι ευθυνθη τιν σκι All Mu ρο φυρογυ

1 2 1 1 1 1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1
νανετο αρθροι θεε ως ε πι γχσαι προτομηνηματα

- - 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
ζωυ μοο υυ ττ ευροι Αγγελοε πιτοι λιιθυνα

2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
θη με νον κι αν το οι προσθηε εκπρενοι κι γαι αις

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
κι τιοι ελεγε τη τη τετει ει τε τον σιντημετανων

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
νε απων κι αν ποη βροι νεια ει τε τον αθηατονων ενθρο

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
px κι αν ποη θετ ειτη πυ εκται τοι τυτε ειτη μα θη

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
ταις κι αν

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
μηνη ρυ ειται 1949

1958

N.T.B.

1. フィルムの上に、アーティストが直接、筆で書いたり、絵を描いたりする。この方法は、アーティストの手による、直感的な表現をそのまま、そのままの形で記録することができる。
2. フィルムの上に、アーティストが直接、筆で書いたり、絵を描いたりする。この方法は、アーティストの手による、直感的な表現をそのまま、そのままの形で記録することができる。
3. フィルムの上に、アーティストが直接、筆で書いたり、絵を描いたりする。この方法は、アーティストの手による、直感的な表現をそのまま、そのままの形で記録することができる。
4. フィルムの上に、アーティストが直接、筆で書いたり、絵を描いたりする。この方法は、アーティストの手による、直感的な表現をそのまま、そのままの形で記録することができる。
5. フィルムの上に、アーティストが直接、筆で書いたり、絵を描いたりする。この方法は、アーティストの手による、直感的な表現をそのまま、そのままの形で記録することができる。
6. フィルムの上に、アーティストが直接、筆で書いたり、絵を描いたりする。この方法は、アーティストの手による、直感的な表現をそのまま、そのままの形で記録することができる。
7. フィルムの上に、アーティストが直接、筆で書いたり、絵を描いたりする。この方法は、アーティストの手による、直感的な表現をそのまま、そのままの形で記録することができる。
8. フィルムの上に、アーティストが直接、筆で書いたり、絵を描いたりする。この方法は、アーティストの手による、直感的な表現をそのまま、そのままの形で記録することができる。
9. フィルムの上に、アーティストが直接、筆で書いたり、絵を描いたりする。この方法は、アーティストの手による、直感的な表現をそのまま、そのままの形で記録することができる。
10. フィルムの上に、アーティストが直接、筆で書いたり、絵を描いたりする。この方法は、アーティストの手による、直感的な表現をそのまま、そのままの形で記録することができる。

Στίχηρά του Πάσχα.

Τίχος ή αι πα α

Στίχος. ἐν Αναζήτω ὁ Θεός, καὶ μετανορπισθήτωσαν
οἱ ἔκθροι αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσεν ἀπὸ — δι — τι
πρὸ σωπὸ χο

— / — / — / — / — / — / — / — / — / — / — / — / — / —
τοι μὲν γενέτει χο τον Πάσχα λε ρον ημισημερον

— / — / — / — / — / — / — / — / — / — / — / — / —
χ να δε βενταται Πάσχα και νό ον Α γι ον Πάσχα

— / — / — / — / — / — / — / — / — / — / — / —
μν το νον Πάσχα παραβλησι ον Πάσχα Χριζοσο λυτρο

— / — / — / — / — / — / — / — / — / — / — / —
τησ Πάσχα και μν νον Πάσχα με ε γχ Πάσχα την πι

— / — / — / — / — / — / — / — / — / — / — / —
τον Πάσχα το πυλαιη μν τε παρα δειεσθανον οι οι

— / — / — / — / — / — / — / — / — / — / — / —
ειν Πάσχα παντασι γι α α τον πι τον

B²

K
G

Ως ει πλειπενα πνοι ευχει πετω σαν ως

τη με ταιη ροια ποπρο σωπα πυ ροι
Δευτερο θεοντανε ευαγγε λη ισπατ

μη τη Σι μων επιπτε Δεκτη παρη μων καρδιας
ευαγγελια της Αναζωης Χριστου τηρησ

χορευε μη α γα αλλα Ιερος γαληνη τον

βασι λειτηριανθεσε μη μη ειτη μηματος

ων νυν φιον προερχομενη νον

χο με νον

B^{2v}

Στίχ. Χ Οὐτως ἔπολοντες οἱ ἡμερωχοὶ ἐπὶ προσώπῳ
τῇ Θεῷ Κ

καὶ τὸ μέτωπον εὐδρυνθῆναι γενετικόν Αι

Μη ρῦ ποτε γενετικόν σφραγίζειν οὐ πει

τραγεῖ προστομήν την τούτον οὐδὲν οὐ τα

εὐρῶν ἀγγελούει πλεον τοις θορυβούσι μενον

καὶ τούτοις προσφέρει ξυμενούσι ταῦτα τοις λεγεοῖς

τοις τελεταῖς τον τοντομέτρα τοντοντες τοις

τοις τελεταῖς τον τοντομέτρα τοντοντες τοις

τοις πολλοῖς τοις πολλοῖς τοις τοις τοις τοις

τοις τοις τοις τοις τοις τοις τοις τοις τοις τοις

B^o

κινήσεις της γης μεράπινε πολιτική σεναρίου Kupre

οι γεωλόγοι αναμέθηκαν ειδηρωμένεν και την

πλαστικό τύπο πνον πλαστικότητας πλαστικό

πλαστικό παραβλητικόν γημένην πλαστικόν

ρεαλιστικότερον ειδηρόν οντωτικόν πλαστικό

χαρακτηριστικόν πνον γεραιότερον ειδηρόν

ωπερευόντα το επιχειρησιακόν την πλαστικόν

ρεαλιστικότερον γεωλόγον πλαστικόν από τον

χαρακτηριστικόν

1949

Το Γερ εις τον κύριον Παραγγέλτοντα της Ελληνικής
Εις Αθλίντον Χανιών 30/4/50
την 15 Μαρτίου 1951

Σταύρος
30/4/50

Πενόγιας Τ. Βγαχούρας

ΣΤΙΧΗΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Στίχος πρώτη παρατάσσεται

Στίχος α' Αναζητώ ο Θεός, η μία σμορπισθήτωσαν
οι έκθροι αύγους της θεοφανείας
και μήδην γένεται σαν από προ

εν περιουσίᾳ οι με σαντεξουσίους Πασχαλιτέροι μήδια
εν περιουσίᾳ οι με σαντεξουσίους Πασχαλιτέροι μήδια

εν περιμέτροι καὶ δε δελτιά Πασχαλιτέροι μήδια
εν περιμέτροι καὶ δε δελτιά Πασχαλιτέροι μήδια

εν περιμέτροι καὶ δε δελτιά Πασχαλιτέροι μήδια
εν περιμέτροι καὶ δε δελτιά Πασχαλιτέροι μήδια

εν περιμέτροι καὶ δε δελτιά Πασχαλιτέροι μήδια
εν περιμέτροι καὶ δε δελτιά Πασχαλιτέροι μήδια

Πασχαλιτέροι μήδια Πασχαλιτέροι μήδια
Πασχαλιτέροι μήδια Πασχαλιτέροι μήδια

εν περιμέτροι καὶ δε δελτιά Πασχαλιτέροι μήδια
εν περιμέτροι καὶ δε δελτιά Πασχαλιτέροι μήδια

εν περιμέτροι καὶ δε δελτιά Πασχαλιτέροι μήδια

10 Μαΐου 1951

21

καὶ τὸν ἀπόστολον προσεύχεται πετῶν σκέψης
ως

τὴν μετατράπησιν εἰς τὸν πονηρὸν πάντα τὸν πόνον
τηνεταινή βοις καὶ πονηρὸν πάντα τὸν πόνον

Δευτέρα πόδες τοῦ ναοῦ μετενάγγειλι οἱ ιεραῖς αἱ

μη την Σιωνικήν πάτε Δεκαπάτην μωνακάρας

εὐαγγελίας την Αναζαστούσα Χριστόν τηρήσας

καὶ πεντε μέτρα γὰρ αἴσθησε προσεργάσημεν

τὸν Βασιλέα Χριστὸν πετεῖαν μετεντάσθη

ως νυμαὶ οὐ προεπικαθεύδετε νον

καὶ προεπικαθεύδετε νον

47

κ

Στίχος χ Ούτεως ἀπολογήνται οἱ ἀμαρτωλοὶ αὐτοὶ προσώπου τῷ Θεῷ

καὶ τὸ μὲν δικαιολόγιον εὑρέσθαι τῷ θεῷ
καὶ τὸ μὲν δικαιολόγιον εὑρέσθαι τῷ θεῷ

Ν Π

τὸ μὲν δικαιολόγιον εὑρέσθαι τῷ θεῷ
τὸ μὲν δικαιολόγιον εὑρέσθαι τῷ θεῷ

τὸ μὲν δικαιολόγιον εὑρέσθαι τῷ θεῷ
τὸ μὲν δικαιολόγιον εὑρέσθαι τῷ θεῷ

τὸ μὲν δικαιολόγιον εὑρέσθαι τῷ θεῷ
τὸ μὲν δικαιολόγιον εὑρέσθαι τῷ θεῷ

τὸ μὲν δικαιολόγιον εὑρέσθαι τῷ θεῷ
τὸ μὲν δικαιολόγιον εὑρέσθαι τῷ θεῷ

τὸ μὲν δικαιολόγιον εὑρέσθαι τῷ θεῷ
τὸ μὲν δικαιολόγιον εὑρέσθαι τῷ θεῷ

τὸ μὲν δικαιολόγιον εὑρέσθαι τῷ θεῷ
τὸ μὲν δικαιολόγιον εὑρέσθαι τῷ θεῷ

τὸ μὲν δικαιολόγιον εὑρέσθαι τῷ θεῷ
τὸ μὲν δικαιολόγιον εὑρέσθαι τῷ θεῷ

τὸ μὲν δικαιολόγιον εὑρέσθαι τῷ θεῷ
τὸ μὲν δικαιολόγιον εὑρέσθαι τῷ θεῷ

21

κ ρ α κ ρ α κ ρ α κ ρ α κ ρ α κ ρ α κ ρ α κ ρ α κ ρ α κ
 Αυτή η για μεράννια πολη σε νέο ή νέα πλ

σ ο σ ο σ ο σ ο σ ο σ ο σ ο σ ο σ ο σ ο σ ο σ ο σ ο σ
 α παχύτερης σωματικής ευθράνθωμενευατης

π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ
 Πασχατότερη πλού Πασχατίνης Πασχα

π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ
 Πασχαπλούς βασικού ή μηδενετέλε Πασχαπλούς

π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ
 προσ λαγόπεριπτυσσωμέβα ω ω ω ω Πασχα

π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ
 λυτρούχου πλού προσειτα φάση μερού

π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ
 ω περειπλαγώς εκκαθαψιαστός τα πλούτα χα

π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ
 προσ πληγέτης γνωμη πλεύσειτε Α πολιού 00000

π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ π ρ
 πολιού

29 Απριλίου 1951

Μέρη Πασχα

41'

ΣΤΙΧΗΡΑ ΤΩ ΠΑΣΧΑ

Μήχος πάσι πας οι

Στίχος τον Αναγκήτων ο Θεός, η μηδενιορπισθήτωσαν
οι ἔκφροι κύρους της θεοτητού του
υγρού γε της σχέσης πο πρό

τον πάσι και την αποτελεσματικότηταν πασχαλικού προγράμματος
στην παραπάνω παραπομπή στην επαντελέγονταν πασχαλικού προγράμματος

στην παραπάνω παραπομπή στην επαντελέγονταν πασχαλικού προγράμματος
στην παραπάνω παραπομπή στην επαντελέγονταν πασχαλικού προγράμματος

τον πάσι και την αποτελεσματικότηταν πασχαλικού προγράμματος
στην παραπάνω παραπομπή στην επαντελέγονταν πασχαλικού προγράμματος

τον πάσι και την αποτελεσματικότηταν πασχαλικού προγράμματος
στην παραπάνω παραπομπή στην επαντελέγονταν πασχαλικού προγράμματος

πασχαλικού προγράμματος στην επαντελέγονταν πασχαλικού προγράμματος
πασχαλικού προγράμματος στην επαντελέγονταν πασχαλικού προγράμματος

πασχαλικού προγράμματος στην επαντελέγονταν πασχαλικού προγράμματος
πασχαλικού προγράμματος στην επαντελέγονταν πασχαλικού προγράμματος

τον πάσι

10 Μαΐου 1951

388

0.!

Στίχοι Αναγένεια Ιηκος 6 πλ

Στίχος 5 Τοῦ πολῖσα ἐν αὐτῶν πρίμα ἔγγραπτον. ε
Δόξει αὐτὴν ἐγενε

πατερούσον σε τούτον οὐδεὶς καὶ οὐδεὶς τούτου

τὸ μαρμενός χριτεύοντος τηγανόν πάντα ταῦθα βούν

τοῦ δο οὐδὲντος τηγανάντα ταῦθα σε

Στίχος 6 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπιτάῦθα συναργέλειας αὐτοῦ. ε
Αἰνεῖτε αὐτοῦ ε

πατεροῦ πληθωρήματος λαὸν σου πανταχού ταῦθα

Ο τον Αἴθιονον λαειεισσας τητον καινον θρηπον

ταῦθα τηγανόντην καὶ τηγανάντα σετούσας Χριτού τηε

τηγανόντην μαρμενόντην πραγμάτων καὶ την πλευραν

τηγανόντην τηειεισσας

3 FEB 1950

Ετίκος χ' Οὐρας ἀπογέννησι οἱ ἀμερτιλοὶ αἵρε
Ιπροσώπου τῆς θεᾶς

χ' ε'
η οι μικροι ευθράνθη των σκυ

Αι Μυρο φοργυ ναινει σ' ορθροβε βει ιω επι

χ' ε'
ζεστη προστάτην της ζων δοο οο τε ευρου

χ' ε'
Αγ γελον ε πιτον χ' ε βον της θη μενον . η χυ

χ' ε'
τε οι προσθέτει μενον την αιτησι την ελεγε

χ' ε'
τε ζη τει ει ει τε τον ζιον τη με τη κα την κε μηνον

χ' ε'
η ιη νει ει τε τον α γέρετοντι ευρθο ρα

χ' ε'
τε πελ θεε εκτηη ρη εκτη τοι την της θη της

χ' ε'
η η ρη εκτη τοι την της θη της

Θ!

K
of
x

(ε) εις οὐκεπέντα προσέκυψε πετώ Γαρ. ως

τη με ταῦτα ροιά ποπρόσωπα πν ροια

Δεύτερα πο Δε αἱ πολιτεῖαι καὶ πολιτεῖαι λιγότεραι

μη τη Σε ωντων εἰπατε Δε χαπχρή μων χαράδας

ευαγγελία την Αναζητείσθαι την πο

χαρέει μη καὶ γε αἴχγως Ιεράσαγημ τον

βασιλέα καὶ χριστούδεα με την εντομηματος

ως νυν διανηροερ χαρέει νον

χαρέει νον

A24

καὶ τὸν οὐρανὸν ποιητὴν θεόν Κυρίον
Αὐτῇ γη γη μεράπινε ποιητὴν θεόν Κυρίον

οἱ αγαγγιλαὶ σωμεθώνεις φρανθωμένειν αὐτῇ
παρασχατοῦσεν πνον παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν

παρασχατοῦσεν πνον παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν

παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν
παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν

παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν
παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν

καὶ τὸν οὐρανὸν ποιητὴν θεόν Κυρίον
παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν

παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν
παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν

παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν
παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν παρασχατοῦσεν

καὶ τὸν οὐρανὸν ποιητὴν θεόν Κυρίον

1949
Αντώνιος Τ. Βλαχόπουλος

$A \cong^+$

Στιχηρά τοῦ Πάσχα
Ἔχεις πά? Κε

Στιχ. Ἀναζήτω ὁ Θεὸς, τῇ διασυνεργίᾳ σύνθητωσαν οἱ ἔκθροι
αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ
μεσοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἡμέραν ἡμίν σύμερον αναδέδεινται· Πάσχα
πανιόν, ἄγιον· Πάσχα μυστικόν· Πάσχα πανσεβάσμι-
ον· Πάσχα Χριστὸς ὁ χυτρωτής· Πάσχα ἄμιμον· Πά-
σχα μέγα· Πάσχα τῶν πιστῶν· Πάσχα, τὸ πύχατή-
μίν τοῦ Παραδείσου ἀνοίξαν· Πάσχα, πάντας ἀγί-
αζον πιγούς.

Στιχ. Οὕτως ἀποχοῦνται οἱ ἀμαρτωλοί ἀπὸ προ-
σύπου τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δίναιοι εὑδρανθή-
τωσαν.

Αἱ Μυροφόροι γυναικεῖ, ὅρθρου βαθέως, ἐπι-
στᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Σωδότου, εὔρον Ἀγ-
γελον, ἐπὶ τὸν λίθον οιαθίμενον, καὶ αὐτὸς προσ-
φθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔχεγε· Τί γητεῖτε
τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄ-
θεατὸν ὃς ἐν φθορᾷ; ἀπεκθῆσαι υπρύξατε,
τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στιχωρί τοῦ πάσχα ἡμέρας πρὸς πρ

Στίχος Αναγνήτῳ δὲ Θεῷ, καὶ διακοπτισθήτωσαν αἱ ἔκβολαι
αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν αἱ πρόποροι εν πέτραις τε οι καὶ

εγένετο τοῦ πάσχα τοῦ πάσχας εἰς τὴν μητρικὴν πόλην αὐτοῦ σεβίσται

Πάσχαντος νόον Αἴρετο πάσχαντος νόον πάσχαντος

Βασιλίου πάσχαντος ζωῆς οὐκ τρώτης πάσχαντος αὐτοῦ πάσχαντος

Πάσχαντος ζωῆς πάσχαντος γεννήσεως πάσχαντος πάσχαντος

Στίχ. Οὐτοις απολογίας οἱ ἀμαρτωλοί λύποι προσωπου τῆς Θε

ζητοῦντοι εὑρέθησαν αἱ Μυροφόρους κατεβαῖς

αἱ ορθροβαθεῖς καὶ τὰ γαστιποντικά τῶν οἰκονομῶν

εὐρετοί τοις οὐρανοῖς πάσχαντος πάσχαντος πάσχαντος

τοις οὐρανοῖς πάσχαντος πάσχαντος πάσχαντος πάσχαντος

τοις οὐρανοῖς πάσχαντος πάσχαντος πάσχαντος πάσχαντος

τοις οὐρανοῖς πάσχαντος πάσχαντος πάσχαντος πάσχαντος

πάσχαντος πάσχαντος πάσχαντος

ύ μῶν τί εἰν δύση σεθε...” Ή γάρ αὖτις ου μεριμνήσει τὰ ἔαυτη...” Αρκετὸν τὴν ἡμέραν ἡ κακία αὐτῆς. Καὶ εἰς τὸ αἰώνιον ὑπόδειγμα τῆς χριστιανικῆς προσευχῆς, ποὺ μᾶς ἀφήκει, «τὸ δρόπτον ἡμῶν τὸ ἐπιούσιον, δός ἡμῖν σήμερον», παρήγγειλε νὰ λέγωμεν πρὸς τὸν Θύραντον Πατέρα, διὰ νὰ μᾶς ὑπενθυμίζῃ καὶ κατ’ αὐτὴν τὴν ἵεραν στιγμὴν τῆς προσευχῆς, διὸ ποτὲ δὲν πρέπει νὰ μᾶς ταράσσῃ ἢ πλεονεξία καὶ ἡ ἄγωνία διὰ τὸ μέλλον.

Καὶ δώμας οἱ ὀλιγόπιστοι δὲν κάμουν τίποτε δλλο, παρὰ διάφωνος ν’ ἀδημονοῦν διὰ τὸ μέλλον! Ιδίως δὲ εἰς τὰς κρίσιμους διὰ τὴν κοινωνίαν περιστάσεις αὐτοῖς οἱ ὀλιγόπιστοι γίνονται μάστιξ διὰ τοὺς ίδιους τοὺς ἔμποτες των πρῶτων, εἰς τοὺς ὅποιους δὲν ἐπιτρέπουν οὐδὲ στιγμῆς ἀνακούφισιν καὶ τοὺς ὅποιους βασα-

νίζουν διαρκῶς μὲ τὸν πανικὸν τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ μέλλοντος.³ Άλλα καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν γίνονται οἱ ὀλιγόπιστοι αὐτοὶ μάστιξ, διότι μὲ τὴν ἀνησυχίαν των, μὲ τὸν πανικὸν των, μὲ τὴν τάσιν πρὸς ἐναπόθηκευσιν περισσότερων τροφίμων διὰ νὰ ζήσουν μόνον αὐτοὶ, δημιουργοῦν τοὺς λαχαρεμπόρους καὶ τὴν κατάστασιν αὐτῆς τὴν ψυχολογικήν, ποὺ ἐπιτείνει τὴν σπάνιαν τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Τὴν ἀγονίαν καὶ τὴν ταλαιπωρίαν αὐτῶν τῶν ὀλιγοπιστῶν, μὲ τὴν ἀπαυστον βάσανον τοῦ πανικοῦ, τὴν εἴδημεν εἰς τὴν πραγματικότητα τὴν ἐποχῆν τοῦ λιμοῦ μαζὶ μὲ τὰ δλλα κακά ἀποτελέσματα τῆς ψυχολογίας των, χωρὶς καὶ νὰ ἡμιπορθῇ πράγματα κανένας ἀπ’ αὐτοὺς διὰ διαφύγη τὸν θάνατον, δταν ἥλθεν ἡ δώρα του, ἔστω καὶ ἂν δὲν τοῦ ἔλειψε τίποτε!

ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΗΤΗΣ

Τὸν κόσμον ποὺ ἔπιμονγήσεν δὲ Θεός, δὲν τὸν ἀφήκειν εἰς τὴν τύχην του. «Όποιος δὲ καλλιτέχνης ἔνδιαφέρεται καὶ φροντίζει διὰ τὸ ἔργον του, ἔτοι καὶ δὲ Δημοψήργος τοῦ Σύμπαντος δὲν ἤπορει πάρα πολὺ ἔνδιαφέρεται καὶ νὰ φροντίζῃ διὰ τὰ δημοψήργηστα Του. Φροντίζει διὰ τὸ κάθε τι καὶ τίτοτε δὲν γίνεται εἰς τὸν κόσμον, χωρὶς Ἐκείνος νὰ τὸ θέλῃ. “Ἐβδούλος νόμους εἰς τὴν φύσιν, ποὺ τρούνται μὲ δλλα τὴν ἀσκέζειν” καὶ διώκειν διωμέρωσιν εἰς τὰ λογικά Του πάσματα, ποὺ τὴν παρακολουθεῖ, δπως δὲ παυδαγωγὸς παρακολουθεῖ τὸν μαθητῶν του τὴν διεύθερπλαν καὶ τὴν κανονίαν πρὸς τὸ συμφέρον των.

Γνωρίζει, ὅτι δικαιεῖται ἀπὸ ἡμᾶς ἔχει ἀνάγκας καὶ φροντίζει διὰ τὰς πραγματικὰς μας ἀνάγκας, δπως δὲ πτέρως φροντίζει διὰ τὰς διάνοικας τῆς οἰκογενειας του. Επιτέλους τὰς πρέπειας μας καὶ τὰς διαθέσεις μας καὶ, δταν ἡμεῖς δὲν είμεθα εἰς τὴν θέσην νὰ φυλαχθούμενοι ἀπὸ τὸ κακόν, Αὔτοί, στὸν πτέρως φύλαστρογός, μᾶς προστατεύει δὲν μᾶς ἀφίνει νὰ παραστρατήσουμεν, δταν βιάστη πόσ δχι ἀπὸ πεῖσμα ή ἀπὸ κακήν θέλησιν, δλλά ἀπὸ δηγούσιν καὶ ἀδυναμιαν κοντεύομεν νὰ πέσωμεν εἰς τὴν ἀμαρτίαν. Κάποια πάλι μᾶς ἀρίστει—δταν ὑπερφρανσεύθωμεν διὰ τὴν ἀξίαν μας—καὶ κτυπῶμεν εἰς τὰ ἐμπόλια, ποὺ μᾶς παρουσιάζει δὲ ἀντίπαλος. Διὰ νὰ ταπεινωθῶμεν καὶ νὰ μάθωμεν νὰ είμεθα προσεκτικώτεροι

εἰς τὸ μέλλον. Καὶ ἡ πτωχεία καὶ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ἀσθενεία καὶ ἡ ὑπείξι, καὶ ἡ θλίψις καὶ ἡ χαρὰ είναι μέσα παιδαγωγία εἰς τὰ χέρια τοῦ Θεοῦ, ποὺ μᾶς μεταχειρίζεται κάθε φρέδον αναλόγως τῆς ἀνάγκης του βαθύτερου ἔμποτε μας, διὰ νὰ μᾶς κάμη δέλιον τοῦ μεγάλου σκοποῦ, διὰ τὸν ὅποιον μᾶς προορίζει.

Δὲν είναι τύραννος δὲ Θεός, οὔτε θύριος καὶ τρομερός δλλά πατέρας φύλαστρογός καὶ καλὸς πάντα, ποὺ πονεῖ διὰ κάθε παραστράτημα καὶ ποὺ δὲν ἔνδιαφέρεται διὰ τὴν τελεοποίησήν μας. “Ἄν επιτέλη κάποτε νὰ πονούμεν, αὐτὸν τὸ κάμνει, διότι θέλει νὰ μᾶς δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ χρηματεύειται πραγματικά. Σάν Πατέρας παντοδύναμος καὶ πανάγιος, δη μάγατῆ καὶ μᾶς φροντίζει. “Ἔτοι μᾶς παρουσίασεν τὸν Θεόν μας δὲ Πάτερας Μονογενῆς, δὲ Ἰησούς Χριστός, γεμάτον ἀπὸ ἀγάπην καὶ ἀπὸ καλοσύνην, πρόδημον ν’ ἀκούσῃ τὴν προσευχήν μας καὶ νὰ μᾶς δώσῃ δὲ, τι μᾶς χρειάζεται πραγματικά, ἔτοιμον νὰ μᾶς προφύλαξῃ ἀπὸ τὸ κακό, εἰς τὰ ὅποια ἡμιτορεῖ νὰ μᾶς διδηγήσῃ ἢ ἀνθρωπίνη μας ἀνορθία.

“Οπως εἰς τὸν πατέρα μας τὸν ἐπίγειον ἐτρέγουμεν—δταν ἡμεῖς μικροί— εἰς κάθε μας ἀνάγκην καὶ διὰ τὰ ἐπειριμέναμεν ἀπὸ αὐτούν, έτοι, χριτισμόν, μᾶς ἀδιδασκεν δὲ Ἰησούς Χριστὸς νὰ τὰ περιμένωμεν διὰ ἀπὸ τὸν οὐράνιον μας

Πατέρος, πού τίποτε δὲν Τοῦ είναι ἀδύνατον καὶ πού ἔσται πάντα μὲ κάθε ἀκρίβεια τί καὶ τί μᾶς χρείζεται πραγματικό. Μὲ ἀγάπην καὶ μὲ ἐμπιστοσύνην θὰ κατατερψύσωμεν εἰς Ἀντόνι καὶ εἰς καθέ μας Θύλιν καὶ εἰς κάθε μας χρόνο, μὲ ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην θὰ ἀφήσωμεν τὸ γέρον Του τὸ παντοδύναμον νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ. Μὲ ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην τὸ προσπάθησωμεν νὰ φυνώμεν παιδιά Του πραγματικά, δέξια τῆς ἀγάπης Του καὶ τῆς φροντίδος Του εἰς τὴν καθημερινήν μας ζωήν.

Τούτο δὲν πρέπει νὰ κάμωμεν ἀπό ἑκείνα, πού προσβάλλουμεν καὶ στενοχωρούμεν τὸν Πατέρο μας, πού είναι στοὺς Οὐρανούς.

ΟΙ ΑΚΡΟΤΑΤΗ ΘΕΙΟΥ ΛΟΓΟΥ

Καρά την διάρκειαν τοῦ θ. Κηρύγματος πρέπει ἡ προσοχὴ τοῦ ἀκροτάτου νὰ είναι πάντοτε μετὰ εὐλαβείας καὶ ταπεινώσεως συγκεντρωμένη εἰς τὰ ἀκουόμενα. Ὄταν ὁ ἀκροτάτης ἔχῃ διάθεσιν νὰ κρίνῃ, νὰ συγκρίνῃ, νὰ ἐπικρίνῃ τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ λεροκήρυκος, ποτὲ δὲν είναι δύνατὸν νὰ ὀφεληθῇ διὰ τὸ τελευτερὸν τῶν κηρυγμάτων, διὸ τὸν δὲν ὀφελήθησαν ποτὲ ἀπὸ τοῦ ίδιου τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ τὰ κηρύγματα οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι. Μὲ τὴν πεπούλησην, διὰ τὸ Θεός ζητεῖ νὰ μᾶς ὀμήλησῃ διὰ τοῦ κηρυγμάτου, πρέπει νὰ παραμερίστεται πρὸς στημὴν τὸ πρόσωπον τοῦ ὄμηλούντος καὶ ὁ ἀκροτάτης ν' ἀκούνῃ μὲ σὸν διάθεσιν δέκουται καὶ τὰς εὐχὰς καὶ τοὺς φώκωμας τῆς θειας δεπουργίας, διὰ νὰ ὀφεληθῇ πραγματικῶς.

Μετὰ τὴν διάρκειαν δὲ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἄρρενς ὁ ἀκροτάτης, ἀλλὰ νὰ κάμῃ δ. τι κάμενται ὁ ἐπιμελής μαθητής ἀρ' ὁδὸν ἀκούσει τὴν παράδοσιν τοῦ διδασκάλου. Νὰ ζητήσῃ, δηλαδή, μίαν ηὔσην ὅρων εἰς ἓν ζηρευμον τόπον— εἰς τὴν δράσην Ἰσαος τῆς βραδυνῆς του προσευχῆς— καὶ ν' ἀφέσῃ τὸν νοῦν τοῦ ἀνατολήσης δέκουται, νὰ συγκρίνῃ καὶ πάλιν πρὸς τὰ διδάχματα τοῦ ὄμηλουν τὴν διάκην του ζωὴν καὶ νὰ ἐκχυθῇ εἰς θερέτρην πρὸς τὸν Κύριον τῶν Δυνάμεων προσστρέψῃ διὰ νὰ ζητησῃ τὴν δύναμιν νὰ ἐμεινῇ εἰς τὸ ἀγαθόν—ἕως τὸ ξέπ— ή νὰ διορθώσῃ τὴν διαγωγὴν του— ἐὰν γρήγορη διορθώσεως—εἰλικρινῶς εὐγεραιστῶν τὸν Θεον διὰ τὴν εὐκαρίσιν, ποὺ τοι δέδηθι ν' ἀκούσῃ τὸν λόγον Του, καὶ εἰλικρινῶς δεδεμένος νὰ τούχῃ τῶν εὐκαριών τῆς μετανοίας, τὴν δόποιαν θὰ συμπληρώσῃ εἰς πρώτην εὐκαρίσιν ἐνώπιον τοῦ Πινευματικοῦ τοῦ Πατράκου.

“Ἄλλα δὲν θὰ είναι αὐτὸς ἀρκετά διὰ τῶν καλὸν ἀκροτάτην τοῦ θειού λόγου. Είναι ἀνάγκη

νὰ ἐπωφεληθῇ κάθε εὐκαρίσιας, ποὺ θὰ τοῦ παρουσιασθῇ διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ διδαγμα τοῦ κηρύγματος, ποὺ ἡκουσε. Τότε ἐφαρμόζεται καὶ εἰς αὐτὸν τὸ :

«Μακάριοι οι ἀκούσοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φιλάσσοντες αὐτόν.»

ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΜΑΣ

ΕΡΤΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(18-24 Οκτωβρίου 1954)

18. Δευτέρα : † Λουκᾶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
19. Τρίτη : Ἰωάννη τοῦ Προφήτου.
20. Τετάρτη : † Απτερίου μεγαλού. Γεράσιμου δι.
21. Πέμπτη : † Ιωάννου καὶ Χριστοδούλου τοῦ ἐπί Πάτρας διτον.
22. Παρασκευή : † Αθέρκιου ἐπισκ. †εραπόλεως.
23. Σάββατον : Ιακώβου τοῦ †αβέλας.
24. Κυριακή : ΣΤ. Λουκᾶ. †Αρέθα μεγαλού. Σεβαστιαναί μ. Προκλου ΚΠόλεως— †Ηχος β. Εραθινόν Η.

Η ΙΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ

“Ἄπο αὐτήν τὴν ἑβδομάδαν ἀρχίζει διὰ τὰς καθημερινὰς ή ἀνάγνωσις τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς τοῦ Ἀ'Π. Παύλου. Εὐαγγελίου συνεχίζεται διὰ δόλας τὰς ἡμέρας ἐτοῦ κατά Λουκᾶν.

Ἐβδομὰς δεκάτη ἐννάτη.
(18-24 Οκτωβρίου 1954)

Δευτέρα (18) : Φιλιπ. 1,1-7

Λουκ. 9,18-22

Τρίτη (19) : Φιλιπ. 1,8-14

Λουκ. 9,23-27

Τετάρτη (20) : Φιλιπ. 1,12-20

Λουκ. 9,44-50

Πέμπτη (21) : Φιλιπ. 1,20-27

Λουκ. 9,49-56

Παρασκ. (22) : Φιλιπ. 1,27-2,4

Λουκ. 10,1-15

Σάββατ. (23) : Α' Κορ. 15,58-16,3

Λουκ. 7,1-10

Κυριακή (24) : Β' Κορ. 11,31-12,9.

Λουκ. 8,27-39

Σημειώσις: Αδριόν Δευτέραν (18), ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, θ' ἀναγνωσθῆ : Ἀπόστολος. Κολασ. 4,5-11,14-8 καὶ Εὐαγγελιστοῦ, Λουκ. 10, 16-21. Τὸ δὲ Σαββάτο (23), ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Αδελφούδεου Ιακώβου : Γαλατ. 1,11-19 καὶ Ματθ. 13, 54-58.

*Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Αποστολικῆς Διακονίας, Αθῆναι. Ιασίου 1, Τηλέφ. 72-112.